

De milenii oamenii au trăit sub imperiul și sub presiunea minciunii, Din cele mai vechi timpuri și până astăzi minciuna a rămas forma fundamentală de control și persuasiune a indivizilor și a maselor sociale.

Scopul minciunii a fost și va rămâne controlul și acapararea resurselor, dar nu numai a celor materiale ori naturale, ci mai ales a celor intelectuale și spirituale. Minciuna are rolul de a impune o pecete publică eronată care să deterioreze rolul și impactului mesajului moral ori spiritual într-un mediu uman, oricare ar fi el. La fel precum se spune că drumul spre iad e pavat cu bune intenții și precum principală trăsătură a diavolului nu e nici agresivitatea și nici negativismul, ci este viclenia, minciuna a fost principală trăsătură a oricărui regim tiranic și a oricărui sistem socio-politic care a servit scopuri oculte, meschine ori murdare de-a cursul istoriei. Minciuna și manipularea au reprezentat mijloacele prin care oamenii, în vremuri și în locuri dintre cele mai diverse, au fost ținuți în întuneric și în necunoaștere. Promisiunile utopice frumos ambalate nu sunt apanajul regimurilor dictatoriale ale sec. XX, ci își au rădăcinile încă din primele state despotice ale lumii antice.

Se spune că pentru a stăpâni, cel mai ușor este mai întâi să dezbinii. Dezbinarea se poate face cel mai ușor prin manipularea perversă și subtilă a instinctelor gregare și a nevoilor primare ale indivizilor. Lumea de azi, dominată de consumism, egoism și lipsă de orizont, este în sine, într-o anumită măsură, rezultatul politicilor de îngrădire a individului într-un spațiu în care acesta devine dependent de derizoriu, facil și efemer, lăsându-l tot mai însingurat și tot mai vulnerabil în fața unei lumi a vitezei crescute la cub, o lume la care în aparență se simte conectat și ancorat pe deplin. Însă omul contemporan nu este decât un fel de „copil bătrân” căruia i se lasă o serie de jucării în grijă spre a i se crea iluzia libertății și chiar a puterii. Realitatea este că omul de astăzi devine tot mai rupt de mediul social, mai izolat de decizia politica și mai lipsit de reflexele care apar într-un mediu cu adevărat liber și care determină cetățeanul în plenitudinea rolului său. Omul devine absent și se cufundă într-un spațiu al iluziilor virtuale, vizuale, auditive, bahice ori gustative, de divertisment ori de alte naturi, care îi determină un mental incapabil să dea valoare laturii creatoare cu care individul este înzestrat de la naștere.

Astăzi minciuna șlefuită emisă pe toate canalele de percepție și de recepție posibile este o constantă a mediului în care trăim. Prin ea, oamenii deprind gregarismul, delăsarea și indiferența și cu ea se construiește iluzia siguranței și ea la rândul ei hrănește apariția unui fals orizont mental care schimbă în chip parazită conștiința individului și ajunge să o modeleze și direcționeze chiar în favoarea emitătorului forme de manipulare. Practic, omul devine rob al minciunii și ajunge să aștepte o nouă minciună, minciună ce are efect narcotic și îi creează impresia total greșită a unei stări de bine și a unei cunoașterii de-a dreptul depline și totale a realităților din jurul său. În realitate, însă, se întâmplă fix inversul.

Trăim într-o lume în care rolul minciunii dirijate este tot mai influent și în care diverse acțiuni ale puterii publice pornesc de la premise false și au ca țintă obiective false. Minciuna și manipularea au ca rezultat degradarea morală și socială, teama, corupția, oligarhizarea socială, despiritualizarea și demoralizarea. Omul se poate apăra cu greutate în fața acestui uriaș front de manipulare, deseori minciuna ajunge să relativizeze realitatea enorm, astfel că se naște o

adâncă confuzie între bine și rău, se creează un efect „placebo” al maleficului, iar individul devine dependent de irealități, falsuri și se autoamăgește până la degradarea sa completă ca individ. Opinia publică este manevrată prin inducții perfide și este deseori deraiată de la adevăratele ei priorități și puncte de interes într-o zonă în care devine o masă aglutinată și lipsită de personalitate pe care orice păpușar experimentat și lipsit de scrupule o poate manevra cu măiestrie în scopul obținerii unor avantaje strategice și în scopul menținerii unei forme de control a conștiințelor celor care ar trebui să fie nu doar mulți, ci și liberi, persoane capabile de a discerne rațional cu propria minte și în baza unui autentic liber arbitru. Astăzi, omul, decăzut la stadiul de „sclav fericit” devine nu doar dependent de minciună și de fals, ci și fericit cu această toxică stare a spiritului său, stare pe care dacă i-o iei te poți aștepta la reacții extrem de agresive, asemănătoare unui drogat căruia i-ai tăiat porția de narcotice. Și ce este oare lumea de azi, dacă nu un imens teatru pe care se joacă inutile scenete absurde, parcă reluate dintr-un sevraj moral al contemporaneității?

Banul, materialismul și spectacularul comun cercului ieftin sunt ceea ce se promovează și ceea ce i se induce omului contemporan că are nevoie și că doar atât își poate dori. Banul, promiscuul, frivolul și agresivitatea au ajuns să genereze satisfacție și astăzi schimbă în rău mințile oamenilor, oameni care devin tot mai ușor de controlat și de manipulat, oameni care decad la stadiul de populație anarhică, supusă reflexelor instinctive și vulnerabilă la a fi controlată și manipulată total de oricare forță ar exercita asupra lor această formă de manipulare profundă. Omul contemporan riscă să devină din subiect un simplu obiect, obiect lipsit de puterea individului liber și care, deși are acces la tehnologia viitorului, operează cu scheme mentale și cu porniri comune celor mai întunecate epoci ale trecutului îndepărtat. Omul trebuie să elimine robia minciunii și să înțeleagă rolul său de persoană liberă!

Deseori cei care demască răul, minciuna și manipularea ajung a fi etichetați drept „nebuni” și izolați, marginalizați, excluși de cei care vor să țină pe om sub tirania minciunii și a perfidiei ridicate la absolut! Dar noi, ca oameni, avem datoria de a înțelege că Dumnezeu ne-a oferit șansa de a fi liberi și de a căuta devenirea noastră spirituală spre Adevăr, Adevărul fiind năzuința supremă a vieții și a căutării omului creștin. Prin Dumnezeu înțelegem sensurile și regăsim Adevărul curat pe care trebuie să-l căutăm. Să nu uităm niciodată vorbele Lui Hristos: Adevărul vă va face liberi!

Text: Gheorghe Andrei Daniel